

Arrest

nr. 221 559 van 22 mei 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. VAN VRECKOM
Rue des Brasseurs 30
1400 NIVELLES

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Gambiaanse nationaliteit te zijn, op 12 maart 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 februari 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 april 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 mei 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. EL-KHOURY *loco* advocaat H. VAN VRECKOM en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U beschikt over de Gambiaanse nationaliteit en werd geboren op 12 december 2018 in Basse. U verklaarde dat uw broer, O., in de haven van Banjul werkt waar hij containers moest vrijgeven nadat ze aankwamen in de haven. Begin 2015 vertrok uw broer uit Gambia en kwamen de Gambiaanse veiligheidsdiensten langs bij u thuis om met uw vader te spreken. Ze zeiden hem dat uw broer een container had vrijgegeven waarin illegale wapens zaten. De veiligheidsdiensten bleven langskomen en 3 weken nadat uw broer vertrokken was pakten ze ook uw vader op. Uw vader bracht 2 maanden door bij de veiligheidsdiensten en werd ziek nadat hij werd vrijgelaten.

Uw vader overleed in het ziekenhuis en na de begrafenis van uw vader kwamen de veiligheidsdiensten opnieuw langs bij u thuis om met uw moeder te praten. Uw moeder zei u dat ze naar u vroegen waarna u naar Senegal vertrok. Toen u in juli 2015 opnieuw op bezoek kwam bij uw moeder, zei ze dat ze u zouden meenemen indien u daar bleef. U verliet Gambia in juli 2015 en ging via Mali, Burkina Faso, Niger en Libië naar Italië waar u aankwam op 20 november 2015. U bleef iets langer dan een jaar in Italië, ging daarna naar Oostenrijk en terug naar Italië. U reisde daarna via Frankrijk naar België waar u aankwam op 12 november 2017 en er internationale bescherming verzocht op 22 november 2017.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Wat betreft de door u opgeworpen problemen en vrees te Gambia, dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk maakt dat in uw hoofde een ‘gegronde vrees voor vervolging’ zoals bepaald in de Conventie van Genève, of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’ zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, in aanmerking kan worden genomen.

Er dient vooreerst vastgesteld dat het door u geopperde asielrelaas, geen verband houdt met één van de redenen die de Vluchtelingenconventie van Genève voorziet.

U verklaarde immers dat u internationale bescherming verzoekt in België omdat uw broer zou gezocht worden door de veiligheidsdiensten in Gambia nadat hij een container vrijgaf waar er wapens in zaten. Nadat uw broer het land zou ontvlucht zijn en uw vader overleed, zouden de Gambiaanse veiligheidsdiensten op zoek zijn naar u in Gambia (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.7).

Luidens artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag is een vluchteling een persoon “die uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen”. Er dient te worden vastgesteld dat uit uw verklaringen niet blijkt dat u uw land van herkomst heeft verlaten omwille van feiten die verband zouden houden met de in het Vluchtelingenverdrag van Genève opgesomde criteria voor de erkenning van de vluchtelingenstatus.

Daarnaast moet er ook vastgesteld worden dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw verklaringen dat de Gambiaanse veiligheidsdiensten op zoek zouden zijn naar u nadat uw broer een container met wapens in zou vrijgegeven hebben in de haven van Banjul. U verklaarde dat uw broer begin 2015 uit Gambia vertrok (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.5) maar zei niet te weten op welke dag of in welke maand dit gebeurde (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.9). U zei dat uw broer een container met illegale wapens vrijgaf in de haven en daarna naar huis ging. De autoriteiten kwamen dan te weten dat er wapens in deze container zaten en gingen na wie er die dag dienst had. U verklaarde verder niet te weten hoe de autoriteiten dit wisten, niet te weten of de autoriteiten uw broer daarna contacteerden en niet te weten of uw broer daarna terug naar zijn werk ging. U wist ook niet of uw broer uit Gambia vertrok op dezelfde dag dat hij die container vrijgaf en u verklaarde uw broer niet meer gehoord te hebben sinds die dag (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.9).

U zei dat het uw moeder was die u vertelde over de container die uw broer vrijgegeven had die het op haar beurt van uw vader hoorde. Uw vader vertelde dit aan uw moeder voor hij meegenomen werd door de veiligheidsdiensten (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.10).

U verklaarde dat de veiligheidsdiensten verschillende keren langskwamen bij jullie thuis voor ze uw vader oppakten en dat u toen thuis was. Gevraagd wat de veiligheidsdiensten toen zeiden, zei u dat ze met uw vader spraken en dat u er toen niet bij was.

Er werd u dan gevraagd hoeveel keer ze langskwamen voor ze uw vader arresteerden, waarop u zei dat ze verschillende keren langskwamen, vroeg in de ochtend en laat in de avond. U zei verder dat ze soms alles overhoop haalden en zeiden dat ze jullie iets gingen aandoen indien jullie niet zouden zeggen waar uw broer O. was waarna uw vader zei dat O. daar niet was.

Gevraagd of u dan niet aan uw vader vroeg waarom de veiligheidsdiensten langskwamen toen ze de eerste keer langskwamen, zei u dat u dat niet vroeg aan uw vader omdat u bang was. U zei ook dat de veiligheidsdiensten gedurende 3 weken bij jullie thuis langskwamen voor ze uw vader meenamen (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.10).

Het is opmerkelijk dat u pas, nadat uw vader gearresteerd werd, op de hoogte gebracht werd door uw moeder over wat de veiligheidsdiensten nu eigenlijk kwamen doen bij u thuis. Het is weinig geloofwaardig dat u dit nooit aan uw ouders zou gevraagd hebben, hoewel u zelf verklaarde dat u de veiligheidsdiensten hoorde zeggen dat ze op zoek waren naar uw broer en hierbij zelfs uw familie bedreigden.

*Zoals hierboven reeds aangehaald verklaarde u niet te weten in welke maand of op welke dag uw broer vertrok uit Gambia en enkel te weten **dat hij begin 2015 vertrok**. U verklaarde eveneens dat uw broer het land verliet en dat uw vader 3 weken later gearresteerd werd en 2 maanden bij de veiligheidsdiensten opgesloten zat. Uw vader werd na zijn vrijlating ziek, ging, de dag dat hij vrijkwam, naar het ziekenhuis en overleed daar (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.7, 11). U legde tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS een kopie van het overlijdenscertificaat van uw vader neer (zie groene map in het administratief dossier). Op dit certificaat staat te lezen dat uw vader op 7 februari 2015 overleed. Indien hij, zoals u verklaarde, 3 weken na de vlucht van uw broer werd opgepakt en daarna 2 maanden vastzat, betekent dit dat uw broer Gambia ontvluchtte **in november 2014**.*

U legde zelf dit overlijdenscertificaat neer van uw vader dat opgemaakt werd op 26 november 2018 en u verklaarde dat uw zus u dit opstuurde nadat u haar hierom vroeg (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.6). U was dus op de hoogte van de overlijdensdatum van uw vader voor u uw persoonlijk onderhoud op het CGVS deed. Dat u dan tijdens dit persoonlijk onderhoud verklaart te weten dat uw vader 3 weken na de vlucht van uw broer opgepakt werd en 2 maanden opgesloten zat waarna hij overleed maar niet te weten wanneer uw broer vertrok uit Gambia is niet aannemelijk. Dat u dan verklaart dat uw broer begin 2015 vertrok, hoewel dit tegenstrijdig is met uw eigen verklaringen over wanneer uw vader opgepakt werd en hoe lang hij vastzat bij de veiligheidsdiensten is opmerkelijk. Toen er u gevraagd werd wie de dood van uw vader registreerde, antwoordde u niet op de vraag en zei u dat u uw zus om dat certificaat vroeg die een nieuw certificaat aan het ziekenhuis moest vragen omdat het certificaat dat zij had al oud en verkreukeld was.

Toen u er dan op gewezen werd dat dit certificaat niet door het ziekenhuis afgeleverd werd (zie overlijdenscertificaat in de groene map), zei u enkel dat uw zus u zei dat ze het aan het ziekenhuis moest vragen (zie persoonlijk onderhoud CGVS p.6). Over dit overlijdenscertificaat moet opgemerkt worden dat het overlijden van uw vader geregistreerd werd op 26 november 2018, dezelfde dag waarop dit certificaat werd afgeleverd door de registry of births and deaths. Indien dit document werkelijk een uittreksel is van het "death register" van Banjul, betekent dit dat uw zus geen oud gekreukeld origineel in haar bezit heeft aangezien het overlijden van uw vader pas op 26 november 2018 geregistreerd werd, 16 dagen voor uw persoonlijk onderhoud op het CGVS plaatsvond.

Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaarde u dat uw zus niet meer bij uw moeder woont maar wel nog in Basse (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.8) en dat u nu soms nog contact hebt met uw zus maar niet met uw moeder omdat zij u soms slecht behandelde (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.5). Toen er u gevraagd werd of u wist of de veiligheidsdiensten in 2018 nog langsgesproken waren bij uw moeder, zei u dat u het niet wist omdat u geen contact meer had met uw moeder en u uw zus nooit vroeg naar jullie moeder (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.8). Dat u zelfs niet eens de vraag gesteld zou hebben aan uw zus of uw moeder nog bezoek kreeg van de veiligheidsdiensten, de reden waarom u Gambia zou moeten verlaten hebben en internationale bescherming verzoekt, is niet geloofwaardig. U verklaarde tijdens uw persoonlijk onderhoud ook dat u uw broer overal zou zoeken maar nog steeds geen informatie over hem hebt (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.5). Dat u dan niet eens aan uw zus zou vragen of de veiligheidsdiensten nog langsgesproken zijn bij uw moeder is ook in dat opzicht niet geloofwaardig.

Toen er u gevraagd werd of u, uw ouders of uw familie collega's van uw broer probeerden te contacteren, gaf u eerst een vaag en ontwijkend antwoord en zei u dat ze alles deden om hem te vinden maar geen informatie hebben. Gevraagd of u wist of iemand van uw familie met de collega's van uw broer sprak, zei u dit niet te weten. Wanneer er u dan gevraagd werd of u wist of de veiligheidsdiensten ook bij andere familieleden zoals ooms, tante of neven waren langsgesproken, zei u daarop dat u enkel met uw ouders en uw zus samenwoonde en dat dit de enige personen zijn van wie u het weet. Ook toen er u gevraagd werd of u wist of er iemand van uw familie naar het huis van uw broer ging nadat deze vertrok zei u het niet te weten. Verder verklaarde ook niet te weten of uw familie de burens van uw broer probeerde te contacteren nadat deze vertrok (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.11). Hoewel u dus verklaarde dat u uw broer overal zou zoeken, blijkt dat u zelfs niet eens over uw familieleden kan zeggen of deze ook bezoek kregen van de veiligheidsdiensten en of deze een poging zouden ondernomen hebben om meer te weten te komen over het vertrek van uw broer door bijvoorbeeld naar het huis van uw broer te gaan of met zijn burens te praten, laat staan dat u zelf dergelijke pogingen zou ondernomen hebben.

Wanneer er u dan gevraagd werd of uw broer nog steeds gezocht wordt in Gambia, zei u dat u aan uw zus gevraagd hebt of de veiligheidsdiensten nog op zoek waren naar u of uw broer en dat deze zei dat ze nog steeds op zoek waren naar uw broer. Gevraagd hoe uw zus dit wist, zei u dat u het niet weet, dat u aan uw zus vroeg of ze iets van jullie broer gehoord had waarop ze zei dat dit niet het geval was maar dat ze wist dat ze nog op zoek waren naar hem. Opnieuw gevraagd hoe uw zus dit dan wist, **zei u dat u haar dit niet vroeg** en dat u enkel naar uw broer vroeg waarop ze zei dat hij nog gezocht werd maar dat u haar niet vroeg of de veiligheidsdiensten nog langsgesproken waren (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.11).

Dat uw zus u vertelt dat ze weet dat de Gambiaanse veiligheidsdiensten nog steeds op zoek zijn naar u en uw broer maar dat u haar dan niet eens zou vragen hoe ze dat weet is compleet ongeloofwaardig.

Daarnaast kan er ook opgemerkt worden dat u verklaarde Gambia ontvlucht te zijn omdat u gezocht zou worden door de Gambiaanse veiligheidsdiensten omdat deze uw broer zochten maar dat uw moeder en uw zus wel nog steeds in Basse, Gambia wonen zonder opgepakt te worden door Gambiaanse veiligheidsdiensten. Gevraagd of uw zus ooit problemen kende met de veiligheidsdiensten, zei u te denken van niet. U zei dat uw moeder, u de laatste keer zei dat zij en uw zus "vrouwen zijn" maar dat ze naar u vroegen (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.8). Dat uw moeder en uw zus geen enkel probleem met de Gambiaanse veiligheidsdiensten zouden hebben, zelfs nadat u het land verliet, omdat ze vrouwen zijn is niet geloofwaardig.

Omwille van bovenstaande argumenten kan er dan ook geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen dat u zou gezocht worden door de veiligheidsdiensten in Gambia. Bijgevolg dient te worden vastgesteld dat u ook niet aannemelijk maakt dat in uw hoofd een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, in aanmerking kan worden genomen.

Ter ondersteuning van uw verzoek tot internationale bescherming legde u een kopie van het overlijdenscertificaat neer van uw vader. Hierop staat dat uw vader op een natuurlijke manier overleed op 7 februari 2015 en dit is dus allerm minst een bewijs van de door u verklaarde vervolging door de Gambiaanse veiligheidsdiensten.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In het enig middel voert verzoeker aan dat verweerder een "appreciaciefout" beging en wordt de schending aangevoerd van artikelen 48/3 t.e.m. 48/7 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen (verder: Vreemdelingenwet).

Inzake de toepassing van de Vluchtelingenconventie stelt verzoeker:

"(...) Het is algemeen erkend dat "de familie" een bepaald sociale groep vormt (UNHCR, Uappartenance à un certain groupe social p. 350, beschikbaar op : <https://www.unhcr.org/fr/516dlf689.pdf>).

Het is de familie zelf die vervolgd is, men kan aan deze status niet ontsnappen en de Staat bevindt zich in de onmogelijkheid om bescherming te bieden tegen de vervolging.

Dit is wat in casu aan verzoeker is gebeurd : zijn familie werd vervolgd door de beschuldigingen van zijn broer. Zijn vader werd opgepakt en vergiftigd. Verzoeker en zijn familie zijn vervolgd omdat ze deel maken van een bepaalde groep, namelijk van één specifieke familie.

Uit verzoekers verklaringen blijkt vervolgens wel dat hij uit zijn land van herkomst is gevlucht omwille van feiten die verband zouden houden met de in het Vluchtelingenverdrag van Genève opgesomde criteria voor de erkenning van de vluchtelingenstatus."

Verzoeker stelt inzake de geloofwaardigheid van zijn verklaringen:

"- Over verzoekers "algemene onwetendheid"

Verzoeker wil benadrukken dat hij 16jaar oud was toen zijn broer Gambia verliet en dat hij gedurende deze periode aan de kant werd gezet van wat er tussen de volwassenen gebeurde.

Dat verzoeker op de leeftijd van 16jaar niet op de hoogte was van wat er met zijn broer gebeurde is geloofwaardig. Dat zijn ouders hem hebben willen beschermen van de beschuldigingen van zijn oudere broer (traffic van illegale wapens) is eveneens geloofwaardig. Verzoeker wist dat er iets misliep daar hij getuigen was van de bezoeken van de veiligheidsdiensten en hun bedreigingen. Hij werd pas op de hoogte gebracht van wat de veiligheidsdiensten zochten toen zijn vader opgepakt werd.

Het is misschien opmerkelijk maar zeker niet ongeloofwaardig daar verzoeker de kleine broer is en de veiligheidsdiensten het over zijn oudere broer hadden. Verzoeker wist wel dat zijn broer gezocht was maar wist niet waarom. De details van de bedreigingen wist hij niet.

Dat in de Gambiaanse families minder openbaarheid bestaat tussen de familieleden en dat volwassenen tegenover minderjarigen meer discreet blijven over belangrijke en ernstige familie zaken is niet ongeloofwaardig en verwerende partij stoelt zijn mening op loutere stereotyperende afwachtingen zonder de concrete familiesituatie van verzoeker in acht te nemen : verzoeker heeft nooit meegedeeld dat hij alles aan zijn ouders vertelde of dat zij met hem een openlijke positie hadden. In tegendeel, hij vertelde vaak mishandeld te zijn geweest en geen goede relatie met zijn ouders hebben. Verzoeker is opgegroeid in een traditionele familie waar iedereen zijn positie moest houden.

- Over verzoekers inconsistente chronologie

Verzoeker kent de precieze datum van het vertrek van zijn broer niet. Hij schatte deze begin 2015.

Het feit dat verzoeker bij zijn verklaringen is gebleven, namelijk dat hij de vlucht van zijn broer begin 2015 plaatste, dat zijn vader 3 weken na de vlucht van zijn broer opgepakt werd en daarna twee maanden opgesloten bleef alhoewel, alhoewel het niet overeen kan komen met het overlijden van zijn vader in februari is een bewijs dat verzoeker overtuigd was dat zijn broer begin 2015 is vertrokken.

Verzoeker werd nooit geconfronteerd met deze "tegenstrijdigheid" vooraleer hij de bestreden beslissing las en geeft vandaag toe dat hij het vertrek van zijn broer slecht heeft geraamd. Zou verwerende partij hem onmiddellijk vragen gesteld had over deze inconsistentie zou verzoeker benadrukt hebben dat hij jong was gedurende deze periode, dat hij de echte datum nooit kende, dat deze periode overeenkomt met een moeilijke periode voor zijn familie en dat deze feiten al meer dan vijf jaren zijn gebeurd.

- Over de dood van verzoekers vader en het overlijdenscertificaat

Verzoeker heeft nooit het overlijden van zijn vader geregistreerd, noch zich tot de overheden gericht om dergelijke documenten te bekomen. Hij heeft alles via zijn zus gedaan. Zijn zus vertelde hem de oude certificaat niet te kunnen sturen en dat zij een nieuwe ging vragen, wat ze ook deed.

Verzoeker kan niet uitleggen waarom de datum van de registratie van de dood van zijn vader overeenkomt met de datum van de afgifte van het certificaat.

Verwerende partij blijft in gebreke om een duidelijk gevolg aan deze vaststelling te geven, hetzij dit "opmerkelijk" te vinden, reden waarvoor verzoeker de redenering van verwerende partij niet begrijpt. Verzoeker werd hier ook niet met dit geconfronteerd gedurende het gehoor.

- Over verzoekers contacten met zijn familie

Verzoeker heeft nog contacten met zijn zus die hem de laatste keer vertelde dat ze zou ook moeten vluchten omdat de veiligheidsdiensten nog eens langs bij haar komen. Verzoeker heeft dus wel vragen over zijn broer en hun situatie aan zijn zus gesteld. Verzoekers zus vertelde hem dat de veiligheidsdiensten nog langs kwamen.

De redenering van verwerende partij die vaststelt dat aangezien verzoekers zus en moeder niet gezocht zijn, de geloofwaardigheid van verzoeker verminderd is kan niet gevolgd worden daar het niet onmogelijk, noch ongeloofwaardig, dat de veiligheidsdiensten, in een zeer patriarchale land, geen intrest bieden aan de vrouwen van de familie en dat het dis ten rechte is dat verzoeker, in zijn woorden, gezegd heeft dat deze "vrouwen zijn". Verwerende partij blijft in gebreke uit te leggen waarom dit ongeloofwaardig zou zijn.

*- Nieuwe element : verzoekers zus werd reeds bedreigd en zal het land verlaten
Gedurende zijn laatste telefonisch gesprek met zijn zus heeft deze hem meegedeeld dat ze bedreigd werd en dat ze uit het land ging vluchten. Verzoekers heeft sindsdien geen contacten meer met haar gehad."*

Verzoeker besluit dat hij als vluchteling moet erkend worden.

In ondergeschikte orde moet er vastgesteld worden dat de verzoekende partij aan de voorwaarden van het artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet voldoet en dat de subsidiaire beschermingsstatus haar toegekend moet worden.

2.1.2. Verzoeker legt ter zitting de kopie neer van een aanhoudingsbevel van 7 juli 2015.

Beoordeling

2.2.1. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers verzoek om internationale bescherming in hetgeen volgt ambtshalve bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.2.2. Verzoeker voert aan dat zijn oudere broer wordt gezocht door de Gambiaanse autoriteiten omdat hij het kader van zijn werk een container die illegale wapens bevatte, het land had ingelaten.

Verzoekers relaas ontbeert volgens verweerder geloofwaardigheid omdat (i) verzoeker slechts nadat zijn vader gearresteerd werd, op de hoogte gebracht werd door zijn moeder over wat de veiligheidsdiensten nu eigenlijk kwamen doen bij hem thuis hoewel hij zelf verklaarde dat hij de veiligheidsdiensten hoorde zeggen dat ze op zoek waren naar zijn broer en hierbij zelfs zijn familie bedreigden; (ii) verzoeker verklaarde niet te weten in welke maand of op welke dag zijn broer vertrok uit Gambia en enkel te weten dat hij begin 2015 vertrok, hetgeen ingevolge zijn verklaringen niet klopt in relatie met het overlijdenscertificaat van zijn vader; (iii) het overlijdenscertificaat stelt dat het overlijden van zijn vader geregistreerd werd op 26 november 2018, dezelfde dag waarop dit certificaat werd afgeleverd door de 'registry of births and deaths', zodat zijn zus geen oud gekreukeld origineel in haar bezit kon hebben; (iv) verzoeker zelfs niet eens de vraag gesteld zou hebben aan zijn zus of zijn moeder of ze nog bezoek kregen van de veiligheidsdiensten, de reden waarom hij Gambia zou moeten verlaten hebben en internationale bescherming verzoekt; (v) verzoeker verklaarde dat ze zijn broer overal zouden zoeken, terwijl blijkt dat hij zelfs niet eens over zijn familieleden kan zeggen of deze ook bezoek kregen van de veiligheidsdiensten en of deze een poging zouden ondernomen hebben om meer te weten te komen over het vertrek van zijn broer; (vi) verzoekers zus hem vertelt dat ze weet dat de Gambiaanse veiligheidsdiensten nog steeds op zoek zijn naar hem en zijn broer maar dat hij haar niet eens vraagt hoe ze dat weet; (vii) zijn moeder en zijn zus geen enkel probleem met de Gambiaanse veiligheidsdiensten zouden hebben, zelfs nadat verzoeker het land verliet, omdat ze vrouwen zijn.

Verzoekers verklaringen in het verzoekschrift over de onwetendheid inzake de kernelementen van zijn relaas kunnen niet worden aangenomen.

Waar verzoeker aanvoert dat in de Gambiaanse families "*minder openheid*" bestaat en dat meerderjarigen tegenover minderjarigen meer discreet blijven, betreft een loutere bewering die niet ondersteund wordt door enig begin van bewijs. Verzoeker heeft hierover ook niets gemeld. Dit geldt des te meer aangezien verzoeker verklaarde dat zijn moeder hem zei dat hij het laatste slachtoffer kon worden (gehoor CGVS, p. 8) en dat zij hem "*alles*" vertelde over de vrijgegeven container nadat zijn vader verzoekers moeder had ingelicht (gehoor CGVS, p. 10).

Inzake de chronologie van de aangevoerde feiten en het bijgebracht document (overlijdensakte vader) en dit met name in relatie tot de tijdsperiode van de vlucht van verzoekers broer, is de bevestiging van verklaringen geen overtuigend bewijs dat het relaas inzake de chronologie geloofwaardig is. De vaststelling dat verzoeker niet werd geconfronteerd met de inconsistentie van zijn verklaringen doet geen afbreuk aan het feit dat hij deze verklaringen aflegde en dat ze onderling niet te verzoenen zijn.

Inzake de bijgebrachte overlijdensakte van verzoekers vader stelt de bestreden beslissing:

“U legde zelf dit overlijdenscertificaat neer van uw vader dat opgemaakt werd op 26 november 2018 en u verklaarde dat uw zus u dit opstuurde nadat u haar hierom vroeg (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS p.6). U was dus op de hoogte van de overlijdensdatum van uw vader voor u uw persoonlijk onderhoud op het CGVS deed. Dat u dan tijdens dit persoonlijk onderhoud verklaart te weten dat uw vader 3 weken na de vlucht van uw broer opgepakt werd en 2 maanden opgesloten zat waarna hij overleed maar niet te weten wanneer uw broer vertrok uit Gambia is niet aannemelijk. Dat u dan verklaart dat uw broer begin 2015 vertrok, hoewel dit tegenstrijdig is met uw eigen verklaringen over wanneer uw vader opgepakt werd en hoe lang hij vastzat bij de veiligheidsdiensten is opmerkelijk. Toen er u gevraagd werd wie de dood van uw vader registreerde, antwoordde u niet op de vraag en zei u dat u uw zus om dat certificaat vroeg die een nieuw certificaat aan het ziekenhuis moest vragen omdat het certificaat dat zij had al oud en verkreukeld was.

Toen u er dan op gewezen werd dat dit certificaat niet door het ziekenhuis afgeleverd werd (zie overlijdenscertificaat in de groene map), zei u enkel dat uw zus u zei dat ze het aan het ziekenhuis moest vragen (zie persoonlijk onderhoud CGVS p.6). Over dit overlijdenscertificaat moet opgemerkt worden dat het overlijden van uw vader geregistreerd werd op 26 november 2018, dezelfde dag waarop dit certificaat werd afgeleverd door de registry of births and deaths. Indien dit document werkelijk een uittreksel is van het “death register” van Banjul, betekent dit dat uw zus geen oud gekreukeld origineel in haar bezit heeft aangezien het overlijden van uw vader pas op 26 november 2018 geregistreerd werd, 16 dagen voor uw persoonlijk onderhoud op het CGVS plaatsvond.”

Verzoekers verweer dat hij niet kan uitleggen “waarom de datum van de registratie van de dood van zijn vader overeenkomt met de datum van de afgifte van het certificaat” en dat hij hiermee niet geconfronteerd werd, kan niet aangenomen worden als nuttig en dienstig verweer ten aanzien van de terechte motivering. Verzoeker heeft een document ter ondersteuning van zijn relaas bijgebracht; hij dient dan ook de (ontbrekende) bewijswaarde hiervan te dragen.

De verwijzing naar een “zeer patriarchaal land” en dat het bijgevolg geloofwaardig of mogelijk is dat de veiligheidsdiensten geen interesse hebben voor de vrouwen van de familie in het kader van een gerechtelijk onderzoek naar illegale wapens, is niet aannemelijk ingevolge de mogelijke veiligheidsproblemen voor het land.

Het “nieuwe element”, namelijk dat verzoekers zus werd bedreigd en dat ze het land zal ontvluchten, wordt niet ondersteund door enig begin van bewijs. Dit element staat bovendien volledig haaks op het aangevoerde verweer dat in het “zeer patriarchale land” de veiligheidsdiensten geen interesse hebben in de vrouwen.

Aan de ter zitting neergelegde kopie van een aanhoudingsbevel van 7 juli 2015 kan geen bewijswaarde worden toegekend. Vooreerst betreft het een kopie, en aldus een document dat door knip- en plakwerk eenvoudig te vervalsen is. Daarenboven betreft het een document van 7 juli 2015 en verzoeker geeft niet de minste duiding hoe hij in het bezit van dit document kwam noch waarom hij dit document (dat bijna vier jaar oud) slechts ter zitting ter kennis wordt gebracht.

Gelet op het voorafgaande kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in vluchtelingenrechtelijke zin en dient te worden besloten dat hij niet voldoet aan de voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.3. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat hij zijn voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig mei tweeduizend negentien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS